

ຈົດໝາຍຂ່າວ ກ່ຽວກັບການເສີມສ້າງຄວາມສາມາດ

ໂຄງການຍົກລະດັບຄວາມສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນລັດ
**Project for Enhancing Capacity
 in Public Investment Program (PIP) Management**

- ສາລະບານ :
- ພາກສະເໜີ (ໜ້າ 1)
  - ການຄຸ້ມຄອງງົບປະມານການລົງທຶນລັດ (ໜ້າ 2-3)
  - ແນະນຳທົ່ວໆພາກ 2(ໜ້າ 4)

ພາກສະເໜີ

ການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນລັດແບບເປັນ [ເມັດ] [ເສັ້ນ] [ພື້ນທີ່]

ທ່ານ ອິຊິໂຣ ໂອກູມຸຣາ , ຫົວໜ້າທີມທີ່ປຶກສາປະຈຳໂຄງການ ຜູ້ແທນ 2

PCAP2 ແມ່ນເຄື່ອງມືພື້ນຖານໃນການຄຸ້ມຄອງໂຄງການລົງທຶນລັດ, ເປັນໂຄງການທີ່ສືບຕໍ່ມາ ຈາກ PCAP1. ອົງປະກອບ PCAP2 ມີ : ການຄຸ້ມຄອງທຶນສົມທົບກັບໂຄງການ ODA , ການຄຸ້ມຄອງການເງິນ ແລະ ການຈັດສັນງົບປະມານ, ການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນລັດຢູ່ຂເມືອງ ຕະຫຼອດທັງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບັບປຸງລະບົບຄຸ້ມຄອງ ບໍລິຫານ PIP ໃນ ຂອບເຂດອື່ນໆອີກດ້ວຍ. ດັ່ງນັ້ນ ໄປຄຸງຄູ່ກັບການພັດທະນາຮູບແບບທີ່ມີຕໍ່ບັນດາຜູ້ຮັບຜິດຊອບຈາກຫຼາຍຂະແໜງການນັ້ນ ຈຳເປັນຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໃນການໃຊ້ກາລະໂອກາດການດຳເນີນການຢ່າງເໝາະສົມ. PIP ທັງໝົດຈະໄດ້ຖືກຖ່າຍທອດເຂົ້າໄປທຸກຂົງເຂດ ທຸກຂະບວນການວຽກງານ, ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມເຂົ້າໃຈກັບລະບົບວຽກງານ ແລະ ມີວິທີຕ່າງໆນາໆກໍດີແຕ່ກໍບໍ່ແມ່ນວ່າຈະສາ

ມາດຊື່ນຳການບໍລິຫານແບບ PIP ທັງໝົດໄດ້. ມັນຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ພັດທະນາວິທີການຂັ້ນຕອນຂອງ PIP ໃຫ້ເຂົ້າກັບແຕ່ລະຂະແໜງການ ອົງກອນທີ່ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ລະບົບວຽກງານໃນແຕ່ລະບ່ອນໃຫ້ເໝາະສົມ. ຖ້າສົມມຸດວ່າ ຖ້າເຮົາຖືເອົາຮູບແບບແລະວິທີການຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການເປັນ [ເມັດ] ໜຶ່ງໆ, ເຮົາກໍຈະສາມາດເຊື່ອມຕໍ່ບັນດາຈຸດທີ່ມີຮູບແບບວຽກງານທີ່ຕ່າງກັນນັ້ນເຂົ້າດ້ວຍ [ເສັ້ນ]. ການ ເຊື່ອມຈາກຫຼາຍຈຸດ ດ້ວຍຫຼາຍເສັ້ນທີ່ສັບສົນເຂົ້າຫາກັນ ກໍປຸງສະເໝືອນການເກີດ [ພື້ນທີ່] ຫຼືບໍລິເວນແຫ່ງການບໍລິຫານອັນແນ່ນອນໜຶ່ງຂຶ້ນ. PCAP2 ຈະຕ້ອງວາງ [ເມັດ] ທັງໝົດນັ້ນໃຫ້ເໝາະເຈາະ, ແລ້ວສ້າງ [ເສັ້ນ] ເຊື່ອມໂຍງ ທາງກົງເຂົ້າຫາກັນ. ຍ້ອນແນວນັ້ນ, ຈະຕ້ອງວາງ [ເມັດ]ແລະ[ເສັ້ນ]ເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ງົດງາມ, ຈາກຈຸດມອງທີ່ຫ່າງອອກໄປເລັກນ້ອຍ

ກໍຈະເຫັນ [ພື້ນທີ່] ແຫ່ງການບໍລິຫານໄປເລື້ອຍໆ. ໄປຄຸງຄູ່ກັບການເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮັບຜິດຊອບທຸກໆອົງກອນທີ່ຢູ່ໃນ PIP ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບ [ເສັ້ນ] ຂະບວນການວຽກງານກໍຄື [ເສັ້ນ] ແຫ່ງວິທີການບໍລິຫານ, ໃນເວລາດຽວກັນກໍຈະໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈແລະກຳແໜ້ນທີ່ຕັ້ງຂອງໜ້າວຽກບ່ອນທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບແຕ່ລະຢ່າງ ດ້ວຍການເຫັນ [ພື້ນທີ່] ທົ່ວທັງ PIP. ຕໍ່ໄປ ສົມມຸດວ່າເຮົາສ້າງ [ເມັດ] ແລະ [ເສັ້ນ] ລົງໄປໃນໜ້າເຈ້ຍໄປເລື້ອຍໆ, ເມື່ອແຕ່ລະເມັດຖືກ ເຊື່ອມເຂົ້າຫາກັນ ເປັນໜຶ່ງດຽວ ເຮົາກໍຈະເຫັນ [ພື້ນທີ່] ໃໝ່ຂອງ PIP ປະກົດຂຶ້ນມາ. PCAP2 ທັງເປັນໂຄງການແຫ່ງການຕໍ່ບັນດາ [ເມັດ] ດ້ວຍ [ເສັ້ນ] ທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ຈົນກາຍເປັນ [ພື້ນທີ່], ແລະກໍທັງເປັນໂຄງການການຮ່ວມມືໃນການສ້າງ [ພື້ນທີ່] ໃໝ່ ຂອງ PIP ອີກດ້ວຍ.

ຄໍລ່າ ການຄຸ້ມຄອງໂຄງການລົງທຶນລັດຂັ້ນກຸ່ມບ້ານ

ບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍການປົກຄອງຂັ້ນຕໍ່າສຸດ, ບ້ານຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ໃຫ້ຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກກ່ອນເພິ່ນ, ບໍ່ວ່າຈະກໍລະນີໃດໆ ກິດຈະການ PIP ລ້ວນແຕ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບ້ານ. ການປະຕິບັດ ODA ພາຍໃນປະເທດຈະຕ້ອງມີລັກສະນະສະເພາະຂອງແຕ່ລະເມືອງ, ຈາກນັ້ນຈຶ່ງດຳເນີນກິດຈະກຳການພັດທະນາໂດຍໃຊ້ກອງທຶນຕາມຄວາມຕ້ອງ ການຂອງບ້ານ. ເຖິງ ຢ່າງໃດກໍດີ, ກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວກໍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຄວບຄຸມໄປໃນທົ່ວປະເທດໄດ້ເທື່ອ, ຍ້ອນວ່າ ບັນຫາການຂາດເຂີນທາງດ້ານງົບປະມານ ຫຼືທຶນ, ການຂຽນບົດສະເໜີເພື່ອຂົງປະມານກໍຍັງບໍ່ທັນເປັນລະບົບ.

ສຳນັກງານນາຍົກ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຄະນະຊຸກຍູ້ພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກລະດັບຊາດຂຶ້ນ, ທຸກຄວາມຕ້ອງການຂອງບ້ານຈະຕ້ອງໄດ້ສົ່ງຂຶ້ນຜ່ານເມືອງ ແຂວງ ແລະມາຮວມທີ່ຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວ, ແລ້ວກໍເປັນການສະເໜີຂົງປະມານໃນການດຳເນີນ PIP ຈາກ MPI ໂດຍກົງ. ແນ່ນອນປະເພດຂອງການພັດທະນາບ້ານກໍມີ ທັງອັນຄື ແລະແຕກຕ່າງກັນໄປຕ່າງໆນາໆ ຊຶ່ງກວມເອົາທັງເລື່ອງທຶນສັມທົບກັບ ODA ນັ້ນ ກໍຈະຖືກສັງລວມເຂົ້າກັນ, ທັງນີ້ກໍເພື່ອດຳເນີນການ ຊື່ນຳ ການການບໍລິຫານແລະການສະເໜີເພື່ອດຳເນີນ PIP ໃນບ້ານຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

1. ພາກສະເໜີ

ຈະວ່າໄປແລ້ວມັນກໍແມ່ນເລື່ອງກຳປັ້ນຕິດິນ, ການລົງທຶນຂອງລັດ ຍ່ອມຕ້ອງການງົບປະມານ. ເຖິງຈະເປັນໂຄງການທີ່ ດີມີເຫດຜົນ ພຽງ ໃດກໍດີ ຖ້າບໍ່ມີງົບປະມານແລ້ວກໍບໍ່ມີທາງຈະລິເລີ່ມແລະ ສຳເລັດໄດ້. ມາເຖິງປະຈຸບັນ, PCAP1 ໄດ້ສ້າງກົນ ໂກໃນການປະ ເມີນກິດຈະກຳການລົງທຶນຂອງລັດ, ແລະໄດ້ມີການທົດສອບແລະ ດຳເນີນກິດຈະກຳຂຶ້ນມີຜົນຕໍ່ກັບການ ພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ ຂອງລາວ. ນັບຕັ້ງແຕ່ ເດືອນ 3 ປີ 2008, ຊຶ່ງຖືວ່າໄດ້ເລີ່ມ ໂຄງການເຟດຊທິສອງ ຊຶ່ງໄດ້ນຳເອົາກົນໂກການປະເມີນຜົນ ໂຄງການການລົງທຶນເຂົ້າມາ ໃຊ້ ໂດຍໄດ້ ມຸ້ງເປົ້າໄປສູ່ການສຶກສາ ປະສິດຕິຜົນໃນຄຸ້ມ ຄອງການລົງທຶນ ແລະການຈັດສັນງົບປະມານ ການ ລົງທຶນຂອງລັດ (ງົບປະ ມານ PIP).

2. ບັນຫາທີ່ຮູ້ຈັກ

ນັບຕັ້ງແຕ່ມີການສຳຫຼວດແລະປະເມີນເປັນຕົ້ນມາ, ພວກເຮົາມັກ ຈະໄດ້ຍິນຄຳວ່າ [ກິດຈະກຳທີ່ເປົ້າປະ ໂຫຍດມີຫຼາຍ] ຈາກ ພະນັກງານຝ່າຍລາວ. ທຳອິດຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ສິ່ງທີ່ຢາກ ເວົ້າແມ່ນຫຍັງ, ເມື່ອ ສຳຫຼວດແລະປະເມີນໄປ, ຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ① ການ ກວດກາແລະປະເມີນບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຢ່າງຈິງຈັງ ② ຍ້ອນການເບີກ ຈ່າຍຊັກຊ້າ, ບໍ່ທັນກັບການເພີ່ມຂຶ້ນ ຂອງລາຄາ ໂຄງການຈິງຖືກ ຊັກຊ້າ ຫຼືຖືກໂຈະໄປໃນທີ່ສຸດ.

3. ຂໍ້ຄົງຄ້າງ

① ບັນຫາການກວດກາແລະປະເມີນບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຢ່າງຈິງ ຈັງ

ສອງເຫດຜົນຫຼັກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງບັນຫາ ຄວາມກະຈັ່ງຈັ່ງທາງດ້ານແຜນເວລາສ້າງແຜນງົບປະມານ PIP ເວົ້າເຖິງທາງດ້ານເວລາ ຍອມຮັບວ່າມັນສັ້ນ ໃກ້ຈະເຖິງເວລາສິ່ງຫຼື ກາຍເວລາແລ້ວຈຶ່ງໄດ້ຮັບເອກະສານຕົ້ນສະບັບ. ແຕ່ແບບຂໍ ງົບປະມານ PIP ຄວາມຈິງໄດ້ຮັບການອອກແບບໂດຍ ຄະນະ ກຳມະການແຜນການແລະການລົງທຶນ (MPI). ໃນການສ້າງແຜນ ງົບປະມານປະຈຳປີ 2009 2010 ໄດ້ກຳກັບທາງດ້ານເວລາ ໄວ້ ໃຫ້ບໍ່ເກີນ ວັນທີ 10 ເດືອນ 2, ຈາກນັ້ນ ແຂວງຈະຕ້ອງສົ່ງແຜນ ແລະບັນຊີຄວາມຕ້ອງການ ງົບປະມານ PIP ໃຫ້ເຖິງ MPI ກ່ອນ ຫ້າກ່ອນໜ້າ ວັນ ທີ 20 ເດືອນ 3. ໝາຍຄວາມວ່າແຜນຈະຂຶ້ນມາ ຈາກທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນໃຊ້ເວລາ 1 ເດືອນ ກັບ 10 ມື້. ເຖິງຢ່າງໃດ ກໍ ດີ, ກວ່າແຜນການຈະຖືກສ້າງ ຜ່ານການຮອງຮັບແຕ່ລະຂັ້ນມານັ້ນ ເປັນເລື່ອງທີ່ບໍ່ງ່າຍ.

ບົດສະເໜີຂໍ້ງົບປະມານມີຈຳນວນຫຼາຍ

ການຂຶ້ນແຜນງົບປະມານ ແມ່ນດຳເນີນມາຈາກອົງກອນຂັ້ນເມືອງ ຫຼືແຂວງ ໃນນາມເປັນເຈົ້າຂອງໂຄງການ (PO: Project Owner) ແລ້ວນຳມາຜ່ານພະແນກແຜນການແລະການລົງທຶນ ຂອງແຂວງ (DPI: Department of Plan & Investment). ແຕ່ກໍມີຫຼາຍ PO ທີ່ໄດ້ສະເໜີຂໍ້ງົບ ປະມານເຫັນວ່າເຮັດແບບ ພໍແລ້ວມີ ບໍ່ເຂົ້າຮູບຮ່າງ, ແຕ່ DPI ເຖິງວ່າຈະ ກວດສອບ ແຕ່ແຕ່ ກໍຕ້ອງໄດ້ຮັບເອົາໄວ້. ໃນທີ່ສຸດ, ບົດສະເໜີຂໍ້ງົບປະ ມານຈາກ ທ້ອງຖິ່ນ ກໍໄປກອງຢູ່ທີ່ MPI. ແຕ່ບາງສ່ວນ ກໍສົງ ແລ້ວສົງອີກ ກໍ ເລີຍໄດ້ກໍມີ ກໍບໍ່ຕ່າງຫຍັງກັບຄຳວ່າ [ປົນຕໍ່ຕ້ານ, ຍິ່ງ ບໍ່ເປັນ ຍິ່ງ ຕາມຍິ່ງກໍຫາກຈະຖືກ]. ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນ ວ່າການຄິດໄລ່ຂັ້ນ ງົບປະມານ ຈາກພື້ນ ຖານຍັງບໍ່ມີມາດ ຕະຖານພື້ນຖານຄືຍື່ນ. PCAP1 ໄດ້ພັດທະນາເຄື່ອງມືການກວດສອບ, ຖ້າຫາກວ່າມີ ບັນຫາກັບກະໂຕຂະບວນການໃນການສ້າງ ແຜນງົບປະມານ PIP ແຕ່ກໍບໍ່ສາມາດນຳເຄື່ອງມື ເຫຼົ່ານັ້ນອອກມາໃຊ້.

②ການຈ່າຍງົບປະມານຊັກຊ້າ

ການບໍລິຫານແຜນການ ແລະການເງິນ, ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ມັນ ແມ່ນບັນຫາຂອງໂຄງການເງິນກູ້. ຕ້ອງຍອມ ຮັບວ່າການຈ່າຍເງິນ ເພື່ອສະໜອງໂຄງການເງິນກູ້ນັ້ນ ມີຄວາມຫຼ້າຊ້າໄປຫຼາຍເມື່ອ ທຽບກັບເວລາໃນແຜນ. ໂຄງການເງິນກູ້ ຖືວ່າເປັນໂຄງການທີ່ມີ ລັກສະນະບູລິມະສິດ ໃນການຈັດສັນງົບປະມານໃຫ້, ແຕ່ຈຳເປັນ ຈະ ຕ້ອງໄດ້ມີການຊື້ແນະ ແລະລັດຖະ ບານເອງ ຈະຕ້ອງໄດ້ ພິຈາລະນາ ເອົາໃຈໃສ່ແລະລະວັງເປັນພິເສດຊຶ່ງ ເປັນສາເຫດໜຶ່ງ ຂອງການຊັກຊ້າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ນອກຈາກໂຄງການເງິນກູ້ແລ້ວ, ຕໍ່ກັບກິດຈະກຳໂຄງການໃໝ່ ຫຼືກິດຈະກຳທີ່ບໍ່ຕໍ່ເນື່ອງ ເຖິງຈະມີ ການ ຈ່າຍແຕ່ກໍຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ເວລາ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໂຄງການທີ່ ມາຈາກແຂວງເປັນສ່ວນຫຼາຍ. ບັນຫາການຈ່າຍທີ່ຊັກຊ້າ ຄວາມ ຈິງກໍບໍ່ແມ່ນແຕ່ສະເພາະໂຄງການເງິນກູ້ເທົ່ານັ້ນ, ມັນແມ່ນບັນຫາ ໂດຍ ລວມ. ການຊັກຊ້າ, ຈະເປັນການເພີ່ມ ຄ່າສິ້ນເປືອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ ດຳເນີນກິດຈະກຳກໍ່ສ້າງ, ເຮັດໃຫ້ການກໍ່ສ້າງຢຸດ ສະງັກ, ພາໃຫ້ ຄຸນນະພາບການກໍ່ສ້າງຕໍ່າ, ອັນໄດ້ສ້າງອຸປະສັກແກ່ການ ພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມຂອງຊາດ (NSEDP). ຍ້ອນແນວ ນັ້ນ, ບັນຫາການຈ່າຍງົບປະມານຊ້າບໍ່ແມ່ນຈະເປັນສະເພາະ ໂຄງການ ເງິນກູ້ ເທົ່ານັ້ນ, ມັນແມ່ນບັນຫາທີ່ວໄປທີ່ທຸກພາກສ່ວນ ຈະຕ້ອງແກ້ໄຂຢ່າງເປັນລະບົບ.

4 ຂໍ້ສະເໜີຕໍ່ຂໍ້ຄົງຄ້າງ

ຕໍ່ທ່ານຖັດໄປ→

①

ຂະບວນການ ການສ້າງແຜນງົບປະມານທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງ, ການກວດກາກິດຈະກຳບໍ່ເໝາະສົມ ແລະກົງໄປກົງມາ.

ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງວິທີແລະ ຂັ້ນຕອນການສ້າງ ງົບປະມານ ແລະການກວດກາ ການປະເມີນ ຄືນອີກ. ຖ້າຫາກເວລາສິ່ງບົດທາກກະກາຍຂອບເຂດ, ກໍອາດ ໃຫ້ ຂຽນຫົວຂໍ້ແຕ່ລະກິດຈະກຳໃຫ້ຈະແຈ້ງແລະໃຫ້ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈະກວດສອບພຽງແຕ່ງົບປະມານ ບ່ອນສະເໜີເທົ່ານັ້ນ. ຫາກຂັ້ນ ຕອນສະເໜີຂໍງົບປະມານ ຊັດເຈນ, ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຊື້ແນະນຳກ່ຽວກັບ ເວລາ ຂອບເຂດສຸດທ້າຍຂອງການສິ່ງບົດໃຫ້ຄັກແນ່ນອນຄົງພຽງພໍ.

ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ບົດສະເໜີຂໍງົບປະມານຈາກເມືອງຫຼື ແຂວງມີຈຳນວນຈຳກັດກວ່າເກົ່າ, ຈະໃຫ້ ແຂວງເລືອກ ເອົາພຽງ ແຕ່ໂຄງການເພື່ອສະເໜີຂໍງົບປະມານ PIP ຂອງບິດໄປເທົ່ານັ້ນສິ່ງ ມາ, ໂຄງການທີ່ ບໍ່ທັນຜ່ານກໍຄວນຈະສິ່ງ ໜັງສືທີ່ແຈ້ງເຖິງເຫດຜົນ ບໍ່ຜ່ານກັບໄປ. ສຳລັບ PO ທີ່ຍື່ນສະເໜີໂຄງການໃໝ່ມານັ້ນ, ຈະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ລະບົບລະບຽບ, ແລ້ວຍື່ນຜ່ານ DPI.

② ບ້ອງກັນການຊັກຊ້າການຈ່າຍ, ສ້າງຄວາມແນ່ນອນທາງ ດ້ານວິທີການວິເຄາະການເງິນ.

ເພື່ອເປັນການບ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຊັກຊ້າໃນການຈ່າຍ, PCAP2 ກ່ອນ ອື່ນຈະຕ້ອງສ້າງຄວາມແນ່ນອນທາງດ້ານ ວິທີການວິເຄາະການເງິນໃຫ້ໄດ້. ເໝືອນດັ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງ, ເຖິງຈະມີການຄຸ້ມຄອງບໍລິມາດເງິນກູ້ ຫຼືຈຳ ນວນໂຄງການເງິນກູ້ກໍ ດີ, ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນກຳແໜ້ນໄດ້ສະພາບຕົວຈິງຂອງບັນຫາເງິນກູ້ໄດ້ດີ ເທົ່າທີ່ຄວນ. ມັນຈຳເປັນຕ້ອງມີຄຳຕັດ ສະນິການປະເມີນຄວນຈະ ເປັນໄປຕາມ [ມູນຄ່າການຈ່າຍທີ່ຕ້ອງການ] ຫານໃຫ້ງົບປະ ມານ ປີ, ແລະມີຄວາມສຳພັນກັບ [ຈຳນວນປີທີ່ຈະຈ່າຍ] ຈຶ່ງຈະມີຄວາມເ ໝາະສົມ. [ມູນຄ່າການຈ່າຍຕາມ ຕ້ອງການ] ແມ່ນເອົາ [ມູນຄ່າ ການສິ້ນເບື້ອງທັງໝົດ] ລົບໃຫ້ [ມູນຄ່າທີ່ໄດ້ຈ່າຍໄປແລ້ວ] ກໍໄດ້. ອັນນີ້ ມັນສະແດງວ່າ ຈະຕ້ອງກຳນົດວ່າຈະໃຫ້ສິ້ນສຸດຈັກປີ ກວ່າ ຈະ ຈ່າຍມູນຄ່າລວມໂຄງການໃຫ້ໝົດ, ຊຶ່ງການຄິດໄລ່ແບບນີ້ກໍ ງ່າຍດາຍຄືກັນ. ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າຄົງຕ້ອງໄດ້ນຳແນວ ຄວາມຄິດ ກ່ຽວກັບວິທີປະເມີນແບບມີຕົວເລກຕັດສະນີ ຫຼືເລກຊີ້ວັດຄືແນວນີ້ ຂຶ້ນມາສະເໜີໃນກອງປະຊຸມໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

③ ເພື່ອເປັນການບ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີການຈ່າຍງົບປະມານຊັກ ຊ້າ, ຈະຕ້ອງມີການຮ່າງແຜນງົບປະມານຄືນໃໝ່ອີກ

ທັງນີ້ ເພື່ອເປັນມາດຕະການອັນທີສອງໃນການບ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດ ການຊັກຊ້າໃນການຈ່າຍງົບປະມານປີ, ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການພິຈາ ລະນາວິທີສ້າງແຜນການງົບປະມານແບບໃໝ່ຂຶ້ນ. ເນື່ອງຈາກວ່າ ແຜນງົບປະ ມານເຮົາສາມາດຄາດກະໄດ້ຈາກ ການເຕີບໂຕຂອງ

GDP ອັດຕາເງິນເຟີ້ແລະອື່ນໆ, ຖ້າເຮົາບໍ່ເພີ່ມ[ມູນຄ່າການຈ່າຍ ຕາມຕ້ອງການ] ຈຳນວນປີທີ່ຈ່າຍ ໃຫ້ກໍຈະຫລຸດລົງໄປເລື້ອຍໆ. ຄືວ່າ, ຖ້າມູນຄ່າການຈ່າຍຕາມການສະເໜີຫາກບໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ຫາກພຽງກຳນົດເພດານ ຂອງຄວາມສິ້ນເບື້ອງຕໍ່ ກິດຈະກຳໃໝ່ທີ່ ອາດຈະຕາມມາຈະໄວ, ເຮົາກໍຈະສາມາດຈ່າຍໄດ້ທັນກັບແຜນ. ແຜນງົບປະ ມານຂອງແຂວງ, ຖ້າຫາກກຳນົດຕາມເພດານທີ່ກຳ ນົດໄວ ກໍຈະບໍ່ມີບັນຫາ, ດັ່ງນັ້ນ MPI ໄດ້ຊື້ນຳແລະຈຳເປັນຕ້ອງ ມີ ການກວດກາໄປພ້ອມ. ໃນນາມ PCAP2 ກໍຈະເປັນຝ່າຍສ້າງ ເຄື່ອງມື ເພື່ອກຳນົດຄ່າເພດານໃນການສະໜອງງົບປະມານຂຶ້ນ ມາ.

5. ບົດມ້ອນທ້າຍ

ສິ່ງໄດ້ສະເໜີມາຂ້າງເທິງ, ຈະຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມຈາກຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງ ຝ່າຍລາວ, ຢ່າງຫນ້ອຍກໍຕ້ອງສະທ້ອນຄືນບັນດາຄູ່ມື ການ ບໍລິຫານງົບປະມານທີ່ PCAP2 ສ້າງຂຶ້ນ. ການປັບປຸງຂະບວນ ການຮ່າງຫຼືສ້າງແຜນງົບປະມານ ລ້ວນແຕ່ມີບຸກ ຄົນກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼາຍຝ່າຍປະກອບນຳ, ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງບໍ່ງ່າຍກັບການປ່ຽນມາສູ່ ການເຮັດວຽກທີ່ມີຫຼາຍຝ່າຍຮ່ວມກັນຄືແນວນີ້. ການສະເໜີຂອງ PCAP2 ຄືແນວນີ້, PCAP2 ບໍ່ໄດ້ຄິດຂຶ້ນມາແບບບໍ່ມີເຫດຜົນ, ແຕ່ໄດ້ຖອດຖອນມາຈາກ ບົດຮຽນຈາກການເຮັດວຽກຕົວຈິງຢູ່ ບັນດາແຂວງຕ່າງໆທີ່ວປະເທດລາວ. ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ຫາກນຳ ຄວາມຮູ້ທີ່ຄົນລາວບໍ່ມັກສະແດງອອກນັ້ນມາສ້າງເປັນຄວາມຮູ້ທີ່ ເປັນຮູບເປັນຮ່າງໄດ້, ແນ່ນອນວຽກງານການປັບປຸງກໍຄົງມີປະສິດ

ໃນເວລາພັດທະນາຄູ່ມືການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ພີເນັດ 2 ເຄົາລິ ບຄຳຄິດເຫັນບໍ່ພ່ຽງແຕ່ຂັ້ນສູນກາງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຄວນຄິດ ເຫັນ ຂອງທ້ອງຖິ່ນກໍມີຄວນສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງເຊັ່ນກັນ.ຮູບຂ້າງເທິງນີ້ ແມ່ນຂະບວນການພັດທະນາຄູ່ມືການຄຸ້ມຄອງງົບປະມານການລົງ ທຶນລັດຮ່ວມກັບທ້ອງຖິ່ນ.

ນາງ ບຸນພາໃສ ອິນ
ສີຊຽງໃໝ່, ພະນັກງານ
ບໍລິຫານໂຄງການ

ສະບາຍດີ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະບັບນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າ
ເອງມີຊື່ວ່າ ບຸນພາໃສ ອິນ
ສີຊຽງໃໝ່ ເປັນພະນັກງານ
ບໍລິຫານຂອງໂຄງການ ໄຈກາ ພິແຄັບ. ຂ້ອຍຂໍຂອບໃຈ
ນຳສະມາຊິກຂອງ ພິແຄັບ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍເຂົ້າມາຢູ່ໃນ
ທີມງານ ແລະ ໂດຍສະເພາະກໍ່ແມ່ນ ຫົວໜ້າຂອງຂ້ອຍ
ເອງ ເຊິ່ງເພິ່ນເປັນຄົນທີ່ໃຈດີ ແລະ ກໍ່ມີອາລົມດີ
ເກືອບຕະຫລອດເວລາ. ຂ້ອຍເອງ ແມ່ນໄດ້ຮັບປະສົບ
ການໃໝ່ໆ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ດີຈາກການເຮັດວຽກນຳ
ໂຄງການນີ້ໃນບາງສິ່ງທີ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮູ້ມາກ່ອນ.

ນາງ ດວງໃຈ ອິນແກ້ວ
ທີ່ປຶກສາພາຍໃນ,

ຮັບຜິດຊອບວິໄຈຂໍ້ມູນທາງດ້ານການຄຸ້ມຄອງທຶນຊ່ວຍ
ເຫຼືອ/ການພັດທະນາການຄຸ້ມຄອງແຜນງານ.
ຂ້າພະເຈົ້າດີໃຈຫຼາຍທີ່ໄດ້ມີໂອກາດເຂົ້າມາເຮັດວຽກໃນ
ໂຄງການພິແຄັບ 2. ມີຊ່ວຍຊານຍິ່ງຢຸ່ນ ແລະ ເພື່ອນຮ່ວມ
ງານທີ່ໃຈດີຫຼາຍ. ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງຢ່າງຍິ່ງວ່າປະເທດ
ຂອງພວກເຮົາຈະມີການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນລັດທີ່ແຂງ
ແກ່ນ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນຂຶ້ນຕື່ມ

ສະບາຍດີ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສັນຕິ ດວງຕາວັນ ເຊິ່ງໄດ້ເລີ່ມເຂົ້າແກ້ງພິແຄັບສອງ ແຕ່ຕົ້ນເດືອນພະຈິກ ໒໐໐໘ ແລະ ເຮັດ
ຮ່ວມກັບໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງງົບປະມານໂຄງການລົງທຶນລັດ. ຫ້າເດືອນທີ່ເຮັດວຽກກັບແກ້ງດັ່ງກ່າວ, ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້
ຮຽນຮູ້ສິ່ງໃໝ່ໆຈາກແກ້ງນີ້ຫຼາຍຢ່າງ. ດີໃຈທີ່ໄດ້ມາເປັນສ່ວນໜຶ່ງ, ສ່ວນນ້ອຍ, ຂອງແກ້ງພິແຄັບ. ແນວໃດກໍ່ຕາມກໍ່ຂໍ
ຝາກເນື້ອຝາກຕົວແດ່ເດີ.
“ອັນອື່ນຂາດໄດ້ ແຕ່ຂາດເຕະບານແມ່ນຂາດຍາກ”

ຕາຕະລາງການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ພິແຄັບ 2 (ກໍລະກົດ-ສິງຫາ 2009)

- ກໍລະກົດ
  - ກອງປະຊຸມການປະເມີນຜົນຂອງການປະເມີນ(ແຂວງ ຄຳມ່ວນ ແລະ ບັນດາກະຊວງ)
- ສິງຫາ
  - ບັບປຸງຄູ່ມືການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນລັດ
  - ກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການປະສານງານຮ່ວມ
  - ທ້າຍປີທີ 2 ຂອງ ພິແຄັບ 2

ຜວກເຮົາຍິນດີຮັບເອົາຄຳຄິດເຫັນຂອງພວກທ່ານ!

ກະລຸນາຕິດຕໍ່ຜວກເຮົາໄດ້ຕາມທີ່ຢູ່ email: jicapcap@laopdr.com ຫຼື PCAP2@icnet.co.jp

ຈັດພິມໂດຍ :
ໂຄງການ ພິແຄັບ 2
ທີ່ຢູ່ທາງໄປສະນີ :
c/o JICA Laos Office,
P. O. BOX 3933 Vientiane, LAOS
電話/FAX : +856-21-243-687